

Tekst : Siniša Jovanov

USNILA JE SANAK MARA

USNILA JE SANAK MARA ,
USNILA JE SANAK MARA .
TE STUDENE VEDRE NOĆI
USNILA JE SVOG MORNARA .

MJESEČINOM DOPLOVIO,
MJESEČINOM DOPLOVIO,
KRAJ USNULE MARE STAO
SVOJOJ DRAGOJ GOVORIO:

SVETOME NIKOLI,
ZA ME SE POMOLI
NJEMU ŽERTVU TI OBRATI
DA ME KUĆI ZDRAVO VRATI !
DONIJEĆU TI PRSTEN, MARO,
VJENČAĆU TE PRED OLTAROM !

MOLILA SE , VJERNA MARA,
MOLILA SE, VJERNA MARA,
DO GODINE DOČEKALA,
SA PRSTENOM SVOG MORNARA.